

CRIMSON CIRCLEN MATERIAALEJA **Intohimo 2020 -sarja**

SHOUD 4 – ADAMUS ST. GERMAIN, Geoffrey Hoppen kanavoimana

Esitetty Crimson Circlelle

14.12.2019

Energiaa välittäen suomentanut Pirjo Laine

www.crimsoncircle.com

Minä olen mitä olen, St. Germainin Adamus.

Aah! Suuri ilo olla taas täällä Yhteyskeskuksessa teidän jokaisen kanssa, kaikkien teidän kanssa jotka katselette tänään.

Vedetäänpä vielä kunnolla syvään henkeä, kun astumme tähän päivään, kaikkeen mitä se antaa.

Tämän päivän rakenne. Puhun hetken – kuten aina, annan tavallaan avaustutkielmani – ja sitten meillä on lyhyt merabh, mitä seuraa hyvin erityisessio ja sitten pitkä merabh. Jos ette ole siihen mennessä jo unessa (Adamus naureskelee), niin mikään ei toimi.

Tämän päivän vieraat

Siis, rakkaat shaumbrat, meillä on talossa melko monta vierasta tänään – ette vain te, jotka olette täällä livenä, vaan melko monta vierasta toiselta puolelta. Meillä on [DocCE](#) (Cheryl Bornt), joka lähti hiljattain. Hän on hyvin, hyvin aktiivisesti kiinnostunut shaumbroista. Saatatte havaita hänen tulevan uniinne tai elämäännne aika ajoin. Hän oli suhteellisen hiljainen viime elämässään tällä planeetalla. Nyt hän on tavallaan tiukka opettaja, kuten Cauldre huomasi. Hän tulee luoksenne, ja se saattaa olla vähän kovaa, vähän suoraa – ei hankaloittamaan tilannettanne, vaan saamaan teidät takaisin raiteille.

Hän opiskeli psykologiaa viimeisimmässä elämässään. Hän todella ymmärsi hyvin paljon asioita mielestä, sen tavasta toimia, ihmismielestä, ja kun hän pääsi toiselle puolelle, hän oli helpottunut ollessaan ulkona fyysisestä kehosta, joka aiheutti hänelle paljon kipua, mutta myös mielestään, siitä ettei enää tarvinnut ajatella. Ja hän oivalsi, miten mieli prosessoi kaikkea. Se pieksee sitä. Tarkoitin, että mieli voi ottaa jonkin hyvin pienen ja mitättömän asian, josta voisi päästää irti nopeasti ja antaa sen vain mennä, mutta se pieksee sen kuoliaaksi ja jatkaa sen työstämistä. Se palaa siihen jatkuvasti takaisin ja pullistaa sen joksikin paljon suuremmaksi, kuin se todellisuudessa on.

Siis hän työskentelee kanssanne tämän parissa. Kun huomaatte tulevanne tyhjänpäiväiseksi, kun jäätte kiinni pikkuasioihin, joilla ei ole mitään merkitystä, kun mielenne muuttaa jokin asian tavallaan pakkomielteiseksi tunteeksi, niin hän on siinä sanomassa: "Anna sen mennä. Anna sen mennä. Kaikki nuo pikkuasiat – anna niiden mennä, koska on jotain muuta paljon tärkeämpää, jotain muuta, mitä tapahtuu."

FM, hän jonka tunnette John Kuderkana, on täällä myös. Hän on työskennellyt hyvin, hyvin aktiivisesti viime aikoina yhteyksiensä kanssa, niiden yhteyksien että te voitte todella yhdistyä jumaluuteenne tavalla, joka pysyy.

Teillä kaikilla on ollut yhteys, tunnette sen aina silloin tällöin, ja kun tulette Oivaltamisenne viime vaiheisiin, tämä yhteys pysyy paljon pidempään. Mutta joskus sitä on vaikeaa pitää, ja tiedätte, millaista se on. Saatte tuon uskomattoman tunteen, ja sitten seuraavana päivänä olette taas masentunut. Seuraavana päivänä olette kiinni massatietoisuudessa. FM ei ole aivan vielä saanut tutkimustaan valmiiksi. Esittelemme sen piakkoin, mutta siinä on kyse tuon yhteyden

säilyttämisestä ihmisen, mestarin ja jumaluuden välillä, jotta se ei mene edestakaisin, jotta todella maadoitatte sen.

Paljon siitä tutkimuksesta jota hän tekee, perustuu myös siihen, mitä opittiin Lemurian aikoina, jolloin tulitte ensimmäistä kertaa ihmisbiologiaan. Kun teidät synnyttiin siihen ensimmäistä kertaa, jätitte vangiksi. Mutta ennen sitä oli vaikeuksia säilyttää tietoisuus biologiassa. Se toimi vähän aikaa, ja sitten olitte ulkona. Se toimi taas vähän aikaan, ja saatoitte mennä kuukausiksi tai vuosiksi – kuka tietää – tuohon ihmiskehoon, ja sitten yhtäkkiä olitte ulkona. Siis siinä oli paljon työtä, että teidät saatiin tuohon kehoon, että teidät saatiin maadoitettua. FM käyttää joitain samoja käsitteitä ja dynamiikkoja tietoisuuden ja energian välillä, ymmärtääkseen todella nyt, millaista on maadoitettua ja pysyä tuossa Oivaltamisessa, putkahtelematta edestakaisin.

Toimii paljon voimia, jotka saavat teidät pois tuosta tietoisuudesta, pois Oivaltamisestanne. Massatietoisuus on valtava voima. Paljon voimia, jotka vetävät teidät taas ulos. Menneisyytenne voi vetää, toiset ihmiset varmasti, tavallaan vain tässä todellisuudessa elämisen puristus, biologiassa eläminen, vetää teidät ulos. Siis hän työstää sitä, miten pysytään tuossa yhteydessä.

Muiden vieraidemme lisäksi meillä on reilu tuhat ylönoussutta mestaria täällä tänään. He sopivat tänne. He eivät vie paljon tilaa (muutama naurahdus). He eivät syö paljon ruokaa. No, he kertovat minulle, että he haluaisivat, mutta he eivät syö paljon ruokaa, he eivät vie paljon tilaa. Siis noin tuhat tuli käymään tänne tänään, koska tämä on tavallaan merkityksellinen hetki. Ja sanotte: "No, missä loput ovat?" Meillä on lähes 9.900 ylönoussutta mestaria, hyvin lähelle sitä. "Mitä loput heistä tekevät?"

No, typerä kysymys, katselevat tietysti internetin kautta (naurua) Ylönousseiden mestareiden klubilla, kuten hyvin monet shaumbrat. Myös jotkut teistä jotka asutte täällä Coloradossa, sanotte: "Miksi minun pitäisi ajaa koko matka" – nimittäin 15 minuuttia – "osallistuakseni live-shouidiin Adamuksen kanssa? Istun vain täällä ja katselen sitä internetissä." Ja sanotte: "No, eikö ylönousseen mestarin ole todella helppoa vain olla jossain? Eivätkö he voisi vain olla täällä?" Koska jokseenkin sitä se vain vaatii. Ei tarvitse liikuttaa kehoa. Ei tarvitse mennä aika-avaruuden läpi. Mutta he yrittävät nyt tavallaan oppia, millaista on olla ihminen, moderni ihminen.

Niinpä monet heistä sanoivat: "Ei, vaan aiomme jäädä Ylönousseiden mestareiden klubille, ja teeskentelemme, että olemme ihmisiä. Katselemme sitä tältä isolta näytöltä, ja näemme, millaista se on. Näemme, millaista se on kaikilla teillä, jotka katselette tänään omalta näytöltänne." Siis heilutetaanpa ylönousseille mestareille Ylönousseiden mestareiden klubilla (lisää naureskelua, kun yleisö heiluttaa kameroille). Kyllä, uusi iso heilutus täällä, että saadaan se kameraan. Niin sitä pitää, okei, jotta he näkevät. Ja he kaikki tietysti repeävät nyt, koska he tietävät, että he voisivat olla täällä. Mutta oikeasti heitä kiinnostaa, mitä ihminen tekee.

Melkein tuhat heistä opettaa eri ihmisten kautta tällä planeetalla. Heillä on omat ryhmänsä, ja puhumme siitä paljon: "Miten sinun ryhmälläsi menee? Miten minun?" Heillä on omat ryhmänsä, joiden kanssa he työskentelevät, jotkut kanavoimalla, jotkut pelkästään – miten sitä kutsutaan – tavallaan energieettisenä opastuksena. Ja se on mielenkiintoista, koska luulisi, etteivät ylönousseet mestarit kilpaile. No, tietysti me kilpailemme! Olimme ihmisiä. Tiesimme, millaista se oli. Vitsailimme toistemme kanssa. On tavallaan lempeää kilpailuhenkisyttä. Tietysti tiedätte, mitä tapahtuu, kun joku on ensimmäisenä – sanotaanpa paras jalkapallojoukkue, paras uimari maailmassa, paras mikä tahansa – ja kaikki kilpailevat *tuon* olennon kanssa, ja tässä tapauksessa, no ...

LINDA: Kuka on ensimmäisenä? (Naurua)

ADAMUS: Tässä tapauksessa minä olen tavallaan iso maalitaulu ...

LINDA: Vau!

ADAMUS: Mutta he eivät käsitä – kenties he kuitenkin tajuavat nyt katsellessaan tätä jumalaisessa internetissä – ettei kyse ole minusta, rakkaat ylönousseet mestarit. Minä en ole se, jonka kanssa te kilpaillette, vaan shaumbrat.

LINDA: Ai (vähän naureskelua ja taputuksia).

ADAMUS: Kyse ei ole minusta, kyse on teidän ryhmistänne. En sano mitään negatiivista teidän opetusmenetelmistänne tai noista ihmisryhmistä. Tietysti ne kaikki ovat upeita. Mutta jos aiotte kilpailla, älkää kiusatko valmentajaa. Älkää jahdatko valmentajaa. Menkää pelaajien perään kentällä.

Nimittäin minulla on parhaat pelaajat. Värväsin teidät kutsunnoissani. Sain kaikkein parhaat pelaajat. Tarkoitan, että ... (lisää hurrausta ja taputusta)

LINDA: Tämä on ansa.

ADAMUS: Tämä on ansa (Linda naureskelee). Sanon jopa, että alkupäivinä kun otin tämän homman haltuuni Tobiakselta, minun täytyi tarkastella joukkueitamme, niitä jotka pelaavat, niitä jotka olivat siinä, ja oli joitain, joista tiesin, etteivät he selviytyisi. Tarkoitan, että he tavallaan halusivat, mutta tiesin, että sitten kun pääsemme rankkoihin osiin, todella rankkoihin osiin, he eivät kestäisi. Tiesin, että sitten kun pääsimme puhumaan siitä, mitä energia on, mikä on merkittävin asia, joka planeetalla tapahtuu – mitä on energia ja mitä on tietoisuus – he eivät olisi enää täällä. He eivät pystyisi käsittelemään sitä.

Siis tiedättekö, mitä tein? Lähetin heidät toisiin joukkueisiin (Adamus naureskelee). Oikeasti, "Menkää jonnekin muualla", koska olemme tavallaan pieni ryhmä, kaikki asiat huomioon ottaen, mutta on parhaita pelaajia, eniten omistautumista, eniten sitoutumista, eikä kyse ole edes voittamisesta. Kyse ei ole voittamisesta. Kyse on Oivaltamisenne sallimisesta.

Tämä on tänään tavallaan erityis-shoud, koska he kaikki ovat täällä, mutta vain tuntekaa sitä hetki. Tässä olemme vuoden lopussa. Vuoden loppu on tavallaan aina kiva asia ihmisille, koska "Voi, selviydyin siitä!" Hyvin monet ihmiset tekevät todella, todella kovasti työtä koko vuoden, ja sitten tulee tämä aika vuodesta, ja kaikki tavallaan hidastavat vähän, tekevät muutaman asian enemmän itsensä hyväksi, ottavat vähän rennommin. "Selvisin vaikeuksista ja koettelemuksista, selvisin maaliskuusta ja huhtikuusta." Minkä tahansa vuoden maaliskuu ja huhtikuu ovat rankkoja. Nimittäin on painetta, erityisesti jos on yritysmaailmassa. On painetta, ja mennään vuoteen pidemmälle ja pidemmälle, ja sitten pääseekö tavoitteisiinsa ja tekeekö oikeita asioita? Ja on kaikki tuo paine, mitä on.

Siis tässä olemme vuoden lopussa. Se on merkittävää. Vetäkää vain syvään henkeä ja tuntekaa sitä. Asiat hiljentyvät nyt.

Olemme vuosisadan lopussa – tarkoitan, ei vuosisadan, vaan vuosikymmenen. Heh-heh! Tuntuu vuosisadalta minusta. Olemme vuosikymmenen lopussa, ja se on yksi iso kohta. Se on aina tavallaan iso merkkipaalu: "Selviydyin kymmenestä vuodesta." Minä selviydyin kymmenestä vuodesta teidän kanssanne (vähän naurua), joten se on iso juttu minulle (vähän taputuksia). Joo, joo. Ja sanon nyt Ylönousseiden mestareiden klubilla, että olen vakinaisessa virassa (Adamus naureskelee).

LINDA: Hah-hah-haa! Hah-hah-haa!

ADAMUS: Missä on rummunpärinä, kun tarvitsen sitä? (Lisää naureskelua) Ääniefektejä. Okei. Ohi siitä, joo.

Olen kertonut joillekin ryhmille, että jos tulisin takaisin planeetalle – mitä *en* aio tehdä – jos tulisin takaisin biologiaan, niin mitä haluaisin tehdä? Mikä olisi suosikkityöni? Haluaisin olla visailuohjelman isäntä (vähän naureskelua). Tarkoitan, että olen pukeutunut tänään kuin sellainen (Adamus naureskelee). Haluaisin olla visailuohjelman isäntä, ja minulla olisi intenetissä ohjelma nimeltään "Mitä on sinun makyosi?" (Lisää naureskelua) Joo. Ja arvatkaa, ketkä olisivat kilpailijoita. (Joku sanoo "me") Joo, te! (Adamus naureskelee) Joo. Miten hauskaa peliä, ja olisi kaikenlaisia palkintoja ja luokkuja ja erityisbonus kierroksia, ja kenellä on kaikkein parasta makyoa, kuka pystyy tuomaan julki sen. Joo, voi, se olisi hauskaa.

Oivaltamisen aatto

Mutta joka tapauksessa, tässä olemme, ja olen vakinaisessa virassa tämän kymmenen vuoden lopussa. Olemme tässä hyvin, hyvin pitkän matkan ihan häntäpäässä, ei ainoastaan näiden kymmenen vuoden, vaan koko matkanne tällä planeetalla. Olemme tulossa vuoteen 2020. En ole kovin innoissani näistä päivämääristä, joita on projisoitu koko matkan ajan. Voitte muistaa joitain niistä. Harmoninen "kaaos" (Adamus naureskelee), ja kaikki nuo muut päivämäärät, mutta 2020 on erityinen, hyvin erityinen. Numerologisesti se on tavallaan erityinen, koska se on, no, tasapainoinen. Se on 2-0, 2-0, tasapainoinen vuosi joka teillä koskaan on elämässänne, sen numerologia on tasapainoinen. 2-0, 2-0 – se on neljä, mikä on myös ehdoton tasapainoluku. En sano, että päätitte tulla Oivaltamiseenne vuonna 2020 vuoden 2020 vuoksi. Asiat toimivat tavallaan niin, että siitä vain tuli 2020, kummallisella tavalla, kun päätitte, että tämä oli se aika.

Tullaan 2020:een tänä vuonna, tiedän Oivaltamispäivämääränne, ja silloin oivallatte Oivaltamisenne. Tarkoitan, että te *olette* jo oivaltaneet, mutta te ette oivalla sitä. Mutta kun oivallatte sen, teillä on yksi tuollainen hetki (läimäyttän päätä). On satoja shaumbroja – kenties jossain yli 1200, aina 1200 shaumbraan saakka – jotka oivaltavat Oivaltamisensa 2020 (pari shaumbraa sanoo "vau", ja vähän taputuksia). Joo.

Kuulen ihmisten jo sanovan: "No, olenko yksi heistä?" Sillä ei ole merkitystä. Sillä ei ole merkitystä, oletteko vai ette, koska Oivaltaminen on perimmiltään luonnollista. Tulette siihen. En käytä paljon aikaa siitä puhumiseen, koska tiedän, että se on siinä. Käytän Oivaltamistanne tahdittamaan sitä, mistä puhumme tällä planeetalle pysymiseen liittyen. Miten annatte energian palvella teitä? Se on kriittinen asia tällä hetkellä. Miten pysytte täällä? Sitä DocCE ja FM ja monet, monet muut työstävät, ja he tukevat teitä, kun pysytte planeetalla. Miten siedätte joitain vaikeita asioita, joita tapahtuu? Se on iso kysymys. Kun maailma tulee hullummaksi, kun teknologia kehittyy ja kehittyy, miten siedätte sen?

Olemme tavallaan Oivaltamisen aatossa, ja haluan teidän todella tuntevan tänään – kaikkien teidän riippumatta siitä, katseletteko netissä ylösnousseiden mestareiden kanssa vai oletteko täällä. Mutta parina seuraavana viikkona asiat tavallaan hiljentyvät joulun vuoksi, mutta myös sen luonnollisen syklin vuoksi, joka tapahtuu. Käyttäkää tuo aika todella tunteaksenne, miten pääsitte tähän ja mitä tulee seuraavaksi. Se mitä tulee seuraavaksi, on hyvin, hyvin erilaista. Se poistaa paljon sellaisia asioita kuin pelko. Pelko. Se poistaa huolen ja epäilyn.

Tässä kohtaa olemme tässä ... Nimittäin se palaa kirjaani, jota ei ole vielä kirjoitettu, ja ymmärrän, että kirjat eivät ole suosittuja nykyään. Minä olen kirjatyyppinen ylösnoussut mestari. Pidän kirjoista. tuosta paperin tunnusta ja musteen tuoksusta, ja pidän sivujen merkkämisestä, jotta niihin voi palata. Ymmärrän, että nyt asiat tapahtuvat videolla. Teette videon, koska saatte sen tehtyä nopeasti, mutta haluaisin silti, että tuo kirja kirjoitetaan vielä joku päivä, Cauldre (muutama naurahdus).

Siis tuossa "Koneiden ajassa" 2020 oli kriittinen vuosi. Olin viimeisessä elämässäni ja viimeisissä kuukausissani tällä planeetalla, ja yhtäkkiä löysin itseni – tarkoittamatta tehdä niin – projisoituna tulevaisuuteen, joka on itse asiassa juuri tässä. Mutta löysin itseni jostain tulevaisuuden skenaariosta, ja yhtäkkiä kaikki oli hyvin kummallista, *hyvin* kummallista. Siis yhtäkkiä olen tässä ja

puhun teille, mutta tämän – tota, kummallisen – tämän eri persoonan kautta, josta tiesin, etten se ollut minä. Mutta kuitenkin kun kuulin sen äänen, jonka tiedän nyt olevan Cauldre, se oli kuin: "No, minä puhun siinä. *Minun* energiani tulee ulos. Mitä tässä tapahtuu? Miksi minut vedetään yhtäkkiä tähän paikkaan tulevaisuudessa?" Oivalsin, että se oli vuosi 2020.

Kun kuuntelin itseäni kanavoitavan Cauldren kautta – voitte kuvitella, että tämä oli vähän outoa – oivalsin yhtäkkiä, mitä tapahtui. Hyvin monet tässä perheessä, tässä ryhmässä – *te* – olitte tulossa Oivaltamiseen tänä vuonna. Se viitoitti tietä myös monille, monille muille shaumbroille, jotka käsittivät lopulta, ettei se ollut kovin vaikeaa, ja jotka kuuluivat viimein näistä muista, jotka olivat saaneet Oivaltamisensa. He kuuluivat näistä, ja sitten muut shaumbrat ympäri maailmaa yksitellen yhtäkkiä sallivat sen – ja sitten monet, monet muut, sitten monet, monet, monet muut. Ja se pyyhkäisi tämän yhteisön läpi. Se on tämä tuleva vuosi.

Minun täytyy varoittaa ja sanoa, että Oivaltaminen ei ole, mitä ajattelitte ennen sen olevan, ja luulen, että olette oppimassa sen nyt. Se on jotain hyvin erilaista. En halua yrittää määritellä sitä, koska perimmiltään haluan *teidän* määrittelevän sen – tapahtuu se sitten videolla, kirjassa, vain hiljaa jollekin, mutta haluan sen olevan teidän sanoillanne, millaista se oikeasti on. Mutta olemme tuossa aatossa, suuressa ylityskohdassa, suuressa syklimuutoksessa, enkä puhu välttämättä tästä planeetasta. Puhun teistä.

Vedetäänpä syvään henkeä tässä kohtaa. Teimme sen. Tarkoitan, että todella teimme sen (joku sanoo "vu-huu", ja Adamus naureskelee). Joo, yksi "vu-huu" täällä (vähän naureskelua). Se ei ole aina ollut helppoa, se ei ole koskaan ollut kaunista (Adamus naureskelee), mutta teimme sen. Pääsimme tähän kohtaan.

Ei sääntöjä

Siis, puhuin yhtenä päivänä Ylösnousseiden mestareiden klubilla kaikesta tästä, mitä tapahtuu ja missä kohtaa olemme, enkä oikeastaan yrittänyt leuhkia, mutta en voinut sille mitään ja sanoin: "Tässä se on. Tämä on meidän vuotemme." Ja muutama muu puuttui puheeseen ja sanoi: "No, me olemme siinä pian." Mutta se on kuin, että me olemme siinä nyt. Tässä se on, eikä ole kyse vain muutamasta, kyse on monista. Eikä se ole täynnä makyoa. Te olette tulleet totuuteen sisällänne. Eikä kyse ole siitä, että on jokin iso organisaatio ja johtajia, jotka kertovat kaikille, mitä tehdään. Crimson Circlessä on vähän, jos yhtään sääntöjä, ja se on hyvin epätavallista.

Kun puhun muiden ylösnousseiden mestareiden kanssa, he selittävät sääntöjään ja hierarkiaansa ja tasojaan, jotka täytyy käydä läpi, ja ruokavalioita joita täytyy noudattaa, ja asioita joita täytyy pukea päälle, ja minä sanon: "Meillä ei ole mitään siitä. Meillä ei ole mitään siitä." Me kannustamme huonoja tapoja (naurua) – juomista, tupakanpoltoa, mitä se sattuukin olemaan. Kyllä, oikeasti, jotta ollaan aitoja, koska muuten keksimme jonkin säännön. Sanotaan, ettei saa syödä mitään, missä on kurpitsaa – ja jokseenkin näin naurettavia jotkut noista säännöistä ovat. Ei saa syödä kurpitsaa, koska kauan ennen kuin Maa edes muodostettiin, avaruusolennot hyväksikäyttivät kurpitsoja (vähän naureskelua), ja nyt tapahtuu tavallaan kurpitsareaktio.

Ja yhtäkkiä lakkaatte syömästä kurpitsaa, mitään missä on kurpitsaa – piirakoita ... Missä muussa on kurpitsaa? En tiedä. (Joku sanoo "kurpitsalla maustettu latte") Kurpitsalla maustettua lattea. Ei enää niitä. Niinpä nyt olette hyvin ylpeä itsestänne. Olette käyneet läpi todellisia vastoinkäymisiä välttäessänne houkutusta tuota oranssia kurpitsaa kohtaan. Olette käyneet sen kaiken läpi. Ei enää kurpitsakeittoa. Ei enää kurpitsakeittoa, ja jotkut teistä olivat vieroituksessa sen vuoksi, mutta ei enää kurpitsaa. Ja sitten olette todella ylpeä itsestänne: "En syö enää kurpitsaa." (Muutama naurahdus) "Olin ennen addikti. Minun täytyi mennä sellaiseen ..." kun teidät lähetetään asuntolaan tai mitä tahansa. "Minun täytyi mennä terapiaan, mutten tee yhtään sitä enää."

Yhtäkkiä olette ylpeä itsestänne, ja ajattelette olevanne henkinen, koska ette syö enää kurpitsaa. Alatte asua siinä. Olen nähnyt sen kerta toisensa jälkeen ryhmissä – kurpitsoja, vegaaneja, ei

koskaan pueta päälle mustaa, ei koskaan ajeta partaa, ei koskaan käytetä deodoranttia – *mitä tahansa* tällaista. Olen nähnyt sitä kerta toisensa jälkeen, ja he alkavat asua siinä ja he ajattelevat, että he ovat henkisiä ja tämä on polku ylösnousemukseen.

Surullista, mutta itse asiassa tavallaan hauskaa on, että he oivaltavat ennemmin tai myöhemmin, ettei kyse ollut kurpitsasta. "Olisin voinut syödä niin paljon kurpitsaa, kuin halusin. Olisin voinut juoda latteja ja syödä keittoja ja piirakoita, ja olisin voinut syödä raakana suoraan kurpitsasta. Olisin voinut syödä kurpitsansiemeniä välipalaksi. Kyse ei ollut siitä. Kävin tässä läpi kaiken tuon kärsimyksen, aloin asua siinä ja sanoin, että olin henkinen, eikä kyse ollut siitä. Olisin voinut syödä niin paljon, kuin halusin. Siinä oli kyse vain yhdestä hemmetin asiasta."

Nämä ihmiset ovat sitten todella vihaisia opettajilleen siitä, että nämä ovat opettaneet tätä roskaa, tätä kurpitsanvastaista kampanjaa, jota käydään nyt universumissa. Kurpitsa on nyt kiellettyä kaikkialla, ja jotkut ihmiset kasvattavat sitä laittomasti ja polttavat sitä aika ajoin (naurua), mutta heidän täytyy piilottaa kurpitsariippuvuutensa. Sitten nämä samat henkiset ihmiset suuttuvat opettajilleen: "Miksi he syöttivät meille tätä?" Tahatonta sanaleikkiä. "Miksi he antoivat meille tämän? Kaikki nämä häiriötekijät, kaikki nämä asiat joilla ei itse asiassa ole mitään tekemistä Oivaltamisen kanssa." Oivaltamisessa voi syödä kaikki kurpitsat, joita haluaa, hitto soikoon. Joo. Ei pidätellä.

Meillä ei ole sääntöjä täällä. Ja muut ylösnousseet mestarit jotka opettajat maan päällä tai ihmisten kanssa, eivät oikeastaan ymmärrä kaikkea tätä. Haluan yhtäkkiä ... Onko teillä yhtään kurpitsapiirakkaa siellä takana? (Lisää naurua) Siemeniä? Ihan sama, mitä tahansa (Adamus naureskelee).

Siis, kenelläkään muulla ei ole tällaista vapaata, säännöistä vapaata organisaatiota, eivätkä he yksinkertaisesti ymmärrä, miten teemme sen. Ja jälleen palaan samaan: "Kyse on pelaajista." Kyse on teistä. Kyse on kyvystä muistaa, mitä varten tulitte tänne, mitä haluatte. Oma tietämisenne opastaa teitä Oivaltamiseen sen lisäksi, että minun täytyy aina silloin tällöin potkaista teitä perseelle ja saada teidät takaisin kurssiin, koska on helppoa harhautua, on kyse sitten kurpitsanvastaiseksi tulemisesta, siitä ajattelusta, että teillä täytyy olla tietty ruokavalio tai teidän täytyy juoda 50 litraa vettä päivässä.

On yksi ryhmä – eikä tämä ole vitsi. Tarkoitan, että olen vakavissani, eikä Cauldre halua minun sanovan sitä, mutta heidän hänet ulos, jos hän vastustaa. Minun ei pitäisi juoda, kun sanon sen (hän laittaa mukinsa pois). On yksi ryhmä, rehellisesti sanottuna – eikä minun luultavasti pitäisi kertoa nimiä, joten en kerro ... (Adamus naureskelee, ja vähän yleisön naurua). Odottakaa hetki, minun täytyy päästä eroon hänestä. Okei, kun Cauldre on poissa ... he sanovat, että tie valaistumiseen on oman virtsansa juominen.

LINDA: Yääääk!!

ADAMUS: Minä ...

LINDA: Yäk!

ADAMUS: ... olen ehdottomasti tosissani.

LINDA: Yäääh!

ADAMUS: Okei, Cauldre voi tulla takaisin nyt. Nämä kummalliset häiriötekijät – ja ne ovat häiriötekijöitä – ovat valtapelejä. Ne ovat harhakuvia, eikä niillä ole mitään tekemistä ... Voi, he oikeuttavat sen sanomalla jotain: "Jumaluuden valo on kaikissa soluissasi", ja se on kuin, että on parempiakin tapoja. Kalvakaa sormeanne tai jotain, en tiedä, mutta he uskovat sen. He elävät sen mukaan. He – se on niin huono juttu – maksavat rahaa ollakseen osa tuota juovaa ryhmää.

LINDA: Pyh!

ADAMUS: Kyllä, he maksavat. Heillä on maksuja, joita täytyy suorittaa (joku sanoo "oho!"). Ja he saavat tiedotteita ja sitten he saavat nyt huomautuksia: "Oletko ottanut jo (sisään) annoksesi tänään?" (Lisää shaumbroja sanoo "oho!") No, itse asiassa se on ensin: "Oletko ottanut jo (ulos) annoksesi?" ja sitten "Oletko ottanut jo (sisään) annoksesi tänään?" (Naurua) Olen tosissani. Olen tosissani. Se on ... No, en sano mitään enää.

Siis ylösnoussut mestarit ihmettelevät: "No, miten teette sen? Miten teette sen? Ei ole sääntöjä. Ei ole maksuja. Puhut nyt shaumbroille ryhmistä luopumisesta, siitä ettei edes olla missään ryhmässä." Tulkaa yhteen aina silloin tällöin, pitäkää juhlat, pitäkää shoud ja menkää sitten omille teillenne. "Ryhmistä luopuminen, miten teette sen?" Kyse on pelaajista. Kyse on sitoutumisesta, jonka tunsin teissä kaikissa kauan sitten, sitoutumisesta että tämä on viimeinen elämä. Ensin teillä oli tapana sanoa: "Tämä on viimeinen elämä", kuin inhoten. Nyt sanotte kuin: "Tämä on viimeinen elämäni", kuin ollen rauhassa sen kanssa, integroiden aspektit, entiset elämät, päästen läpi hyvin paljosta siitä.

Mutta tulemme tähän nyt. Tämä on minulle hyvin erityistä aikaa, vuoden loppu, joulukuukausi, loma-aika, ja on tuon pitkän, pitkän, pitkän ja kauniin, mutta työlään polun loppu Oivaltamiseen. Mitä teemme nyt? Vetäkää syvään henkeä ja sallikaa itsenne siihen. Sallikaa itsenne siihen.

Tämän keskustelun aikana yksi ylösnoussut mestari tuli luokseni ja sanoi: "No, Adamus, sinun ryhmäsi, eivätkö he ole tavallaan hulluja?" (Joku kikattaa) Sanoin: "En oikeastaan ajattele niin. Outoja toisinaan, mutta eivät hulluja." Toinen ylösnoussut mestari tuli sanomaan: "Joo, olemme kuulleet ryhmästäsi, ja toiset ihmiset puhuvat siitä. He sanovat, että se on kultti. Se on kultti." He voivat sanoa, mitä haluavat, koska mikä kultti ylipäättään on? Mikä kultti on? Jotain mihin pääsee sisään, mutta mistä ei pääse pois. Täällä minä heitän teitä ulos (muutama naurahdus), mielelläni heitän teitä ulos, joten tämä ei voisi olla kultti.

Sitten yksi ylösnoussut mestari tuli lopulta sanomaan minulle: "Adamus, miten siis selittäisit shaumbran? Miten selittäisit koko tämän ilmiön, joka tapahtuu? Miten selittäisit, millaisia ihmisiä he ovat?" Ja sanoin: "No, shaumbrat asuvat muutaman korttelin päässä pääkadusta." (Vähän naureskelua) "He asuvat muutaman korttelin päässä pääkadusta." Oli jonkinlaisia peura-ajovaloissa ja tyhmä-ylösnoussut-mestari-ilmeitä ja sanottiin: "Mitä tarkoitat sillä?" Ja sanoin: "No, heidän ei tarvitse käyttää tiettyä univormua. He ovat, keitä ovat. He voivat pukeutua miten tahansa. He voivat tulla shoudiin kokkiasussa. En välitä. Tai joulupukkina. Sillä ei ole merkitystä.

"Heille kaikki on jo tuttu juttu. He asuivat pitkään valtavirrassa. He yrittivät itse asiassa todella kovasti olla pääkadulla kaikkien muiden rinnalla. He yrittivät sopia yhteiskuntaan. He oivalsivat, ettei se vain toiminut. Heillä ei vain ollut mukavaa pääkadulla. He asuvat muutaman korttelin päässä nyt, eli he todella ymmärtävät. Heillä on empatiaa. Voi, he tietävät, millaista on olla ihminen. He tietävät, millaista on olla massatietoisuudessa. Heillä on valtavasti empatiaa.

"He eivät asu kaukana vuorenhuipulla kommuunissa keskellä erämaata, kaukana kaikista muista. He ovat muutaman korttelin päässä pääkadulta. He asuvat omassa paikassaan. He ovat itsenäisiä ja täysivaltaisia olentoja. He ovat päättäneet pysyä planeetalla, pysyä lähellä pääkatua. He ovat päättäneet olla edelleen maisemissa, koska he käsittävät, että pääkadulla on paljon ihmisiä, jotka ovat tavallaan eksyksissä ja jotka vaeltelevat ja valetavat, ehkä joihinkin todella pimeisiin paikkoihin pääkadulla tai itsessään. He käsittävät, että he tekivät lupauksen itselleen ja ihmiskunnalle pysyä planeetalla jonkin aikaa, ennen kaikkea nauttiakseen siitä, millaista on vain olla täällä vapaana ihmisenä.

"He päättivät pysyä maisemissa myös, koska he tietävät, että pääkadulla on monia ihmisiä, jotka ovat tulossa kirjaimellisesti hulluiksi, jotka eivät tiedä, minne kääntyä elämässään, joka ovat

itsemurha-alttiita, jotka ovat epätoivoisia ja jotka ovat menettäneet toivon. Siis he asuvat muutaman korttelin päässä pääkadulta, jotta he voivat kävellä sinne aina silloin tällöin. Ei yrittämään muuttaa ketään, ei tosiaankaan kääntymään, vaan kävelemään vain katua pitkin, menen pääkadun kahvilaan tai leipomoon, pistäytyen pääkadun ruokakaupassa, menen pääkadun kuntosalille ja vain ollen siellä omassa valossaan. Useimmat eivät koskaan näe heitä, mutta muutama näkee, muutama jotka ovat todella oikeasti valmiita johonkin erilaiseen, jotka ovat valmiita muuttamaan ihmiselämänsä, tulemaan Oivaltamiseensa, mutta jotka ovat hyvin eksyneitä."

Ja sanoin: "Shaumbrat asuvat muutaman korttelin päässä pääkadulta. He ovat omillaan. He osaavat pitää huolta itsestään. He eivät tarvitse muita tekemään sitä. He eivät tarvitse tuota hälinää ja vilskettä. He ovat olleet siellä. He jättivät sen tarkoituksella, mutta he ovat edelleen maisemissa, koska he sitoutuivat pysymään planeetalla vähän aikaa Oivaltamisen jälkeen, olemaan täällä toisia varten." Siitä syystä me olemme täällä. Siitä syystä te olette täällä.

Vedetään syvään henkeä tässä kohtaa.

Se on todella syvällistä, kun sitä ajattelee. Shaumbrat, te, muutaman korttelin päässä pääkadulta. Teette sen omalla tavallanne, mukautumatta kaikkiin muihin, mutta olette tarpeeksi lähellä pysyäksenne kontaktissa. Teillä on tuota valtavaa empatiaa, ettei edes ylönoussut mestari pystyisi säteilemään valoa niin, kuin te, koska tarvitsee olla edelleen ihmismuodossa tehdäkseen sen, mitä te teette. Siis kyllä, hyvä tapa ilmaista se. Kummallisia, hulluja, omituisia? En tiedä. Minä sanoisin vain "muutaman korttelin päässä pääkadulta".

Vedetään kunnolla syvään henkeä tässä kohtaa.

(Tauko)

Okei. Haluaisin nyt tehdä pienen merabbin tässä alkuosassa. Palamme toiseen merabhiin myöhemmin. Mutta taas kerran, tämä on erityisaikaa vuodesta.

Nimittäin kun tulette Oivaltamiseenne – on se sitten 2020 tai 2021, sillä ei ole oikeasti merkitystä – mutta kun tulette Oivaltamiseenne, tavallaan tiedätte sen, koska kaikesta tulee todella hiljaista. Todella hiljaista. Kaikki asettuu, myös mieli. Myös mieli oikeasti vain asettuu. Kaikesta tulee mukavan hiljaista. Se on kuin tuo hiljaisuus, vuoden lopun hiljaisuus – tyytyväisyyden tunnetta tietäen, että paljon tulee seuraavaksi, mutta on vain mukavan hiljaista aikaa sisällänne. Ette tarvitse ketään muuta, mitään muuta. Kaikki taistelut on taisteltu. Ei konfliktia. Ei ole mitään taisteltavaa. Ja oivallatte, että tavallaan, no, piditte noista taisteluista omituisella tavalla, mutta nyt olette valmis kaikkien taistelujen osalta.

Siis kun tulette Oivaltamiseen, kaikki tavallaan hiljenee. En tiedä – ehkä päiväksi, viikoksi, kuukaudeksi. Sillä ei ole oikeasti merkitystä, mutta se on osa tuota sykliä. Tiedätte tuon todella mukavan tunteen: "Olen itseni kanssa, ja kaikki on mestarillisesti. Kaikki on mahtavaa." Sellaista hiljaisuutta.

"Mennyt joulukuun" -merabhi

Joka tapauksessa, laitetaanpa vähän musiikkia ja mennään ensimmäiseen merabhiimme.

(Musiikki alkaa)

Vedetään syvään henkeä yhdessä.

Emme tee mitenkään kovasti töitä tänään. Tavallaan "merabhiamme" tiemme tämän shoudin läpi.

Vuoden tässä ajankohdassa on myös jotain hyvin erityistä. Tein vähän kotitehtäviä ja yhdistyin teihin kaikkiin – kaikkiin teihin täällä ja kaikkiin teihin katselemassa. Hyvin erityistä aikaa vuodesta. Ei ollut kyse vain joululahjoista, vaan kenties kotona oli vähän enemmän rakkautta. Vaikka koti olisi kaaoksessa, kenties oli vain vähän enemmän rakkautta. Kenties kyse on vain siitä, että kaikki asettuu. En tiedä, mutta jos tunnette sitä, niin oli aika, jokseenkin tähän aikaan vuodesta, jolloin olitte hyvin nuori – 4-, 5-, 6-vuotias, jossain niillä main – jolloin olitte vielä hyvin, hyvin avoin. Mennäänpä käymään siellä.

Sinä, hyvin nuorena, tähän aikaan vuodesta.

(Tauko)

Siinä sinä olet, kenties pukeutuneena juhlapyyhiä varten.

Talossa on tavallaan lämpöä, erityisesti jos ulkona oli kylmää. Tavallaan erityislämpöä.

Jos muistat, niin kaikki on tähän aikaan vuodesta vähän kultaisempaa valoltaan, eikä vain auringonvalossa, vaan kaikesta tulee itse asiassa vähän kultaisempaa, erityisesti kun on lapsi.

Siinä sinä olet, hyvin innostuneena joulusta. Voi kyllä, hyvin paljon muita asioita tapahtuu perheessäsi ja asioissa, mutta siinä sinä olet.

Olet nyt todella tuossa ihmiskehossa. Olet ollut tuossa kehossa nyt neljä, viisi, kuusi vuotta. Tiedät, että jäät. Oli epäilyksen aikoja ennen sitä, oli joitain kertoja jolloin melkein lähdit.

Monet teistä tulivat hyvin, hyvin sairaaksi, kun olitte nuori. Monilla teistä oli kohtia, jolloin kuolema oli hyvin lähellä, koska ette olleet kovin varma, halusitteko oikeasti jäädä. Mutta jätite ja olette tässä nyt, nuorena joululapsena.

(Tauko)

Tuo lapsi on jossain syvällä sisälläsi, ja tuo lapsi tiesi, että tämä olisi hyvin tärkeä elämä. Tuo lapsi myös tunsu asioita, joita tulisi esiin myöhemmin – haasteita, pelkoja, epävarmuuksia. Pääsisittekö siihen? Pystyisittekö näkemään tienne kaikesta läpi? Pystyisittekö halkomaan kaiken ihmiselämän kaaoksen läpi?

Pystyisittekö päästämään irti perheestä, eli voisitteko antaa kaiken esi-isäkarman lähteä, jonka voitte alkaa nyt tuntea kehossanne. Nimittäin silloin kun tulitte todella kehoonne nuorena lapsena, voitte myös tuntea kaiken sen.

Voit tuntea, että se olisi pitkä polku epävarmassa maailmassa. Pelkoa "Pääsenkö ikinä perille?"

Tässä olet tuo nuori ja innostunut, viaton nuori lapsi, mutta aloit tuntea myös maailman painon, sen kaiken painon mitä tapahtui. Hyvin monet teistä kasvoivat aikuiseksi todella pelottavina aikoina tällä planeetalla – sotia, ydinpommeja.

Jotkut teistä kasvoivat maissa, joissa ette tienneet edes, olisiko teillä ateriala pöydässä seuraavana päivänä.

Kasvaminen aikuiseksi toimimattomissa perheissä, minkä tiesitte vaativan veronsa mielestänne ja kehostanne.

Siis tässä meillä on tämä nuori lapsi, joka on hyvin innoissaan, mutta joka tuntee myös sen, mitä voisi tulla.

Ja tässä sinä olet nyt, Oivaltamisesi aatossa.

Teit sen. Se oli rankkaa, mutta selvisit.

Jos nyt voisit vain olla tuon menneisyyden nuoren lapsen kanssa, tuon joululapsen, joka olit, ja antaa hänen vain tietää, että kaikki selviää. Kaikki selviää.

Todella oikeasti anna itsesi olla itsesi kanssa tuona nuorena lapsena. Sen tarvitsee kuulla tämä nyt.

(Tauko)

Se on kuin tulevaisuuden joulu tulisi käymään menneisyyden joulun luona: "Minä tein sen. Me teimme sen."

Sanot tälle nuorelle lapselle: "Kerron sinulle tarinoita myöhemmin. Ne ovat mahtavia tarinoita, mutta me teimme sen."

Sanot tälle nuorelle lapselle: "En tiedä, pystytkö edes kuvittelemaan tätä, vuotta 2020. Se on 50 vuoden päässä tulevaisuudessa, tai kenties 30 vuoden, 20 vuoden, mutta se on joskus tulevaisuudessa. En tiedä, pystytkö edes kuvittelemaan sitä nyt, mutta sieltä minä tulen. Olen täällä kertomassa sinulle, että me teimme sen. Älä anna periksi. Älä pelkää. Älä koskaan tunne olevasi yksin, olet sitten 5-vuotias, kuten nyt, tai 10-vuotias, tai kasvat 20-vuotiaaksi. Muista vain, että me teimme sen."

Anna tuon lapsen, joka olit, tietää tämä. Anna hänelle iso halaus.

(Tauko)

Seuraavana päivänä tai parin päivän päästä tuo lapsi menee kenties vanhemman tai veljen ja sisaren tai kenties ystävän luo ja sanoo: "Näin enkelin muutama päivä sitten. Enkeli tuli puhumaan minulle." Ystävät tai sisarukset luultavasti kiusoittavat ja ahdistelevat tuota lasta vähän. He vitsailevat ja sanovat: "Niin varmaan, tuo enkeli tuli suoraan joulukuusesta ja puhui sinulle."

Ja tuo nuori lapsi, joka olit, sanoo: "Ei, se oli vain siinä. Makasin sängyssä tai leikin leluillani ja yhtäkkiä enkeli tuli luokseni." Ystävät tai sisarukset sanovat: "No, mitä tuo enkeli sanoi sinulle? Että olet tyhmä?"

Sanot: "Ei. Tuo enkeli ... En oikein muista, mitä se sanoi. Tiesin vain, että kaikki olisi ok. En muista tuon enkelin sanoja, mutta tiedän vain, ettei minun tarvitse olla enää huolissani."

Yrität kertoa vanhemmalle: "Enkeli tuli käymään luonani", ja hän luultavasti taputtaa sinua päähän tavallaan sanoen: "Totta kai, okei." Kenties hän pitää sinulle uskonnollisen luennon ja kertoo, etteivät enkelit ole totta, ei mikään sellainen. Mutta sinä tiesit. Tiesit, koska itse tulevaisuudesta tuli käymään.

Se tapahtuu juuri nyt.

Tämä ei ole vain peliä. Tarkoitan, että se oikeasti tapahtuu nyt. Ja kun se tapahtuu – tämä on tärkeä asia – se muuttaa sen energiaa, mitä tuo lapsi kokee. Se muuttaa energian siinä tietämisessä, että myös joinain rankkimpina hetkinä oli aina tuo enkeli rinnallanne.

Se muuttaa tuota energiaa, koska nuori lapsi tuntee nyt, että se on kehossa ja se tuntee itsensä esi-isäosan, se tuntee massatietoisuuden, se tuntee asiat, joita voisi tulla, ja yhtäkkiä se tuntee,

että se pystyy siihen, yhtäkkiä se oivaltaa, että se pystyy siihen. Ja sitten energiat muuttuvat ja myös kokemukset muuttuvat.

Kokemukset muuttuvat. Vaikka sanoisitte: "No, ei, ei. Tiettyjä asioita tapahtui menneisyydessä", pääskää ohi siitä. Jotain kokemusta ja sitä, mitä mieli ajattelee tapahtuneen menneisyydessä, ei ole koskaan hakattu kiveen. Se ei ole koskaan kiinteä. Se muuttuu.

Tulevaisuus on parannettu menneisyys. Tulevaisuus on menneisyys, jossa enkeli on rinnalla.

(Tauko)

En käytä sanaa "parantaminen" kovin usein. En pidä siitä, miten sitä käytetään nykyään yhteiskunnassa. En pidä makyosta parantamisen ympärillä. En pidä kenestäkään, joka puhuu parantavista juomistaan tai parantavista käsistään tai mistään vastaavasta, joten puhun harvoin parantamisesta. Tämä on kuitenkin parantamista.

Kun menet tietoisesti itsesi luo lapsena ja sanot: "Se selviää. Me teimme sen. Me tulimme Oivaltamiseen", se muuttaa historiaasi. Se muuttaa sitä, mitä todellisuudessa tapahtui. Se muuttaa havaintoasi siitä, mitä haavasi olivat, mitä puutteesi olivat, se muuttaa kaikkea. Se muuttaa sitä. Voit kirjaimellisesti mennä menneisyyteen, ja yrittämättä muuttaa tuota kokemusta muutat havaintoa. Se on parantamista, koska silloin oivallat, ettei koskaan ollut mitään, mitä vastaan taistella. Ei oikeasti koskaan ollut mitään suuria haavoja.

(Tauko)

Siis itsesi luona vierailemisella jouluaikaan, kun olit noin 5-vuotias, on merkittävä vaikutus energiaan, merkittävä vaikutus myös omaan kehoosi ja mieleesi nyt. Tämä on parantamista.

Vedetään kunnolla syvään henkeä tässä kohtaa.

Nyt olet tässä, joulukuun lopussa 2019, ja sanot: "Istun nyt tässä. Olen edelleen vähän epävarma. Minulla on edelleen ongelmia elämässäni. Tuleeko tulevaisuuden oivaltanut Itse käymään luonani nyt?"

Ehdottomasti. Se on jo täällä.

Heti kun aloitimme tämän merabhin, todellinen syy oli tuoda se sisään – oivaltanut Itsenne – joka sanoo: "Se kaikki selviää. Puolen vuoden kuluttua, vuoden kuluttua, kolmen vuoden kuluttua, se kaikki selviää. Et ole yksin. Se kaikki selviää."

Vedetään syvään henkeä ja sallitaan tuo taika.

Okei, kunnolla syvään henkeä.

(Tauko)

Tämä on muuten käytännön taikuutta modernille Merlinille. Kyllä oikeasti, kun oivallatte, ettei ole mitään ajan ja paikan rajoja, kun oivallatte, että käytte itsenne luona menneisyydessä ja se muuttaa kaiken.

Ja oivaltanut Itsenne vieraillee luonanne nyt, ja se muuttaa kaiken. Tämä on käytännön taikuutta. Ei paljon huuhaata, ei paljon sauvojen heilauttelua tai noidan lauluja tai mitään vastaavaa. Kyse on sallimisesta.

Vedetään kunnolla syvään henkeä. Kiitos.

(Musiikki loppuu)

Mmm. Okei. Mennäänpä nyt seuraavaan vaiheeseen. Oletteko valmiita siirtymään eteenpäin? Vai haluatteko vain hengailta siellä jonkin aikaa, lakata tekemästä työtä, ottaa drinkin.

Vedetään oikein kunnolla syvään henkeä. Menkää tässä *ja*-tilanteeseen. Joo, voisitte edelleen olla ... Eikä se ollut ihanaa energiaa? Voi! Voi! Aion pullottaa sitä ja myydä (muutama naurahdus), ja annan sille nimeksi "Sitä tai tätä makyoa" (Adamus naureskelee). Kaunista energiaa, ja voitte tuntea edelleen sen ja pitää kiinni siitä. Teidän ei tarvitse päästää siitä irti, koska olette mestari, todellinen mestari.

Vain mestari voi mennä käymään itsensä luona lapsena. Vain mestari. Oivallatte, että te täällä vuonna 2019 menitte juuri taaksepäin ja teitte mestarillisen asian. Muistakaa, mitä puhun mestarista, joka viisauttaa kaiken. Sitä juuri teitte. Teitte juuri ensimmäisen tietoisien tekonne mestarina, joka viisauttaa kaiken sen, mikä on johtanut tähän hetkeen, joka menee takaisin aikaan, jolloin olitte vain 5-vuotias. Se on siinä. Se on niin yksinkertaista. Menkää taaksepäin: "Hei, rakastan sinua. Asiat selviävät hyvin. Mahtavaa." (Adamus naureskelee) Okei, siirrytäänpä eteenpäin.

Shaumbra-viisautta

Perässänne tulee paljon ihmisiä, jotka alkavat herätä tällä planeetalla. *Paljon*, enemmän kuin koskaan. On vähemmän uskontoa kuin koskaan, mikä on hyvä asia, koska silloin heitä ei imaista siihen mukaan. Enkä minä ole oikeasti kirkonvastainen. Tota, joo, itse asiassa minä olen (vähän naureskelua). Okei. Kyllä, se voi olla varsinainen ansa. Se on kuin tuo kurpitsa-ansa, koska ette ole enää riippuvainen kurpitsasta. Sama pätee uskuntoon. Menette kirkkoon ja ajattelette: "Okei, olen henkinen olento." Ei, te ette ole. Olette tarpeeksi typerä mennäksenne kirkkoon, mutta te ette ole henkinen olento (vähän kikatusta). Olette niin tietämätön, että uskotte kaiken tuon roskan, mitä he suoltavat. Ei, vaan itse asiassa olette todella tyhmä. Joka tapauksessa, ilmaisen vain tunteitani.

Siis perässänne tulee kokonainen ryhmä, ja sen tietää, koska tästä planeetasta on tulossa epävarmempi ja tämä saa lisää ihmisiä siihen paikkaan, joka melkein työntää heidät heräämiseen. Asiat ovat niin hämmäntäviä ja kaoottisia, että se tavallaan antaa heidän sisällään merkin tuosta ruusun hedelmästä. Muistatteko Tobiaksen kertoman ruusun hedelmän? Se on tie ulos. Se on luukku. Se on: "Ai joo, juuri niin. Istutin jotain todellisuusmaisemaani. Kun aika olisi oikea, silloin se ilmestyisi ja johtaisi minut ulos tästä hulluudesta, ja tulen viimeiseen elämäni."

Siis monia ihmisiä herää tällä hetkellä, vasta alkaa herätä, ja itse asiassa jotkut muut ylönousseet mestarit tavallaan värväävät heitä ryhmiinsä. Tiedättehän: "Olemme ihanteellinen ryhmä heräämiseen, ja meillä on kaikki vastaukset ja kaikki muu." Joka tapauksessa.

Mutta minä haluan tehdä viestin niille, jotka ovat tulossa heräämiseen. Nimittäin heillä on matka edessään. He ovat kuin tuo nuori lapsi merbhissa, jonka juuri teimme. He ovat aivan innoissaan: "Herääminen, voi, eikö tämä ole mahtavaa, ja olen nyt todella erityislaatuinen, koska minä herään", mutta kuitenkin sen alla he tavallaan tuntevat, kuten te tunsitte: "Ooh, minä herään, mutta on tuo suuri ja mahtava hirviö, jota en ole huomaavinani. Aion pysyä vain innostuneena." Sitä he tavallaan käyvät läpi, tulevat heräämiseen, mutta kuitenkin he tietävät: "Ooh! Tässä on myös jotain, mikä on vähän järkyttävää. En ole oikein varma siitä."

Haluan teidän – alkaen täällä tänään, tämä on peruskohtamme, maadoittumiskohtamme – jättävän viestejä heille, ja teemme joitain tänään. Jatkamme sitä ja teemme joitain samanlaisia Havaijilla, joitain muissa paikoissa. Laitan teidät tulemaan tänne eteen ja antamaan viestin. Se on vapaaehtoista. Mutta jos meillä ei ole vapaaehtoisia, niin Linda etsii mielellään tuon vapaaehtoisen aspektin sisältänne (muutama naurahdus).

LINDA: Minulla on vapaaehtoisia aivan tässä.

ADAMUS: Tässä on jotain suuntaviivoja tähän. Tässä on joitain suuntaviivoja. Ei, älä valitse vielä ketään. Ensinnäkin, teemme tästä oikeasti viestejä mestareilta herääville ihmisille. Okei? Pitäkää se ytimekkäänä. Mestari ei jatka ja jatka ja jatka ja jatka kaikista ongelmistaan ja murheistaan. Mestari tietää, miten kaunistellaan tarinaa tekemään siitä mielenkiintoinen. Ja jotkut ihmiset sanovat: "No, ei, se ei ole totuus." Kyllä se on! Se on tapa katsoa tuota totuutta. Haluatteko tehdä siitä tylsän ja pitkästyttävän, vai haluatteko sen pienen kaunistelun, pienen elävyyden kera, jos kerrotte jonkin tarinan?

Pyydän teitä jättämään yhden asian, yhden viestin, joka teillä on niille, jotka ovat tulossa heräämiseen. Mitä kertoisitte heille? Mitä sanoisitte heille? Tehkää se mestarillisesti. Älkää katsoko minua sanoessanne sen. Tulette tänne eteen, tähän tuoliin, ja Linda haluaa varmistaa, että kerron, että te ette pidä mikrofoniasia tässä (vatsan edessä, Linda kikattaa). Nauhoituksen energiaan tulee silloin vain vatsanne kurinaa ja kaikki hermostuneisuutenne. Älkää pitäkö sitä alhaalla. Pitäkää sitä näin, kuin mestari (suoraan suun edessä). Kuin mestari. Puhukaa mikrofoniasia. Mestarin ei tarvitse huutaa ja karjua, mutta mestari tuo kuitenkin viestin esiin tarpeeksi hyvin, jotta toiset voivat kuulla sen. Älkää mumisko mikrofoniasia tällä tavalla, koska ... (Adamus mumisee)

Ja Linda sanoo: "Varokaa askelianne matkalla ylös. Älkää tehkö tätä kotona. Se on vaarallista", ja kaikkea vastaavaa. Tätä tekevät ammattilaiset (Adamus naureskelee). Kun tulette tänne ylös, istuutukaa tähän tuoliin. Älkää puhuko minulle. Puhukaa yleisölle täällä. Siis, pyydän laittamaan yleisvalon vähän kirkkaammaksi, jotta he näkevät, mitä Caudre ei voi tehdä. Puhukaa yleisölle. Pitäkää se ytimekkäänä. Se on teidän viestinne. Tämä nauhoitetaan koko historiaa varten, ja me katselemme sen Ylösnousseiden mestareiden klubilla joku ilta.

Siis pitäkää se ytimekkäänä. Mitä haluatte jakaa? Mitä haluatte jakaa heidän kanssaan? Ja itse asiassa, lisäämään asiaan draamaan, niin minkä taakseen jättää, sen edestä löytyä, joten pyydän Tadia tavallaan olemaan ajanottajamme. Jos joku alkaa puhua liian pitkään, tee vain näin: "Köhöm-köhöm-köhöm! Köhöm-köhöm-köhöm!" Minkä taakseen jättää, sen edestä löytyä. Se on tehty sinulle.

TAD: Tosiaan, joo!

ADAMUS: Joo! Siis nyt sinä saat tehdä sen (muutama naurahdus). Sinulle on tehty se, ja nyt sinä saat tehdä sen heille. Siis varmistakaa, että pidätte sen lyhyenä. Muuten kuulette tämän: "Köhöm-köhöm-köhöm! Köhöm-köhöm-köhöm!"

LINDA: Mikä on lyhyt?

ADAMUS: Tota, pari minuuttia. Pari minuuttia tai vähemmän. Se voi olla vain todella lyhyt toteamus, ja se on siinä. Ja siirrymme seuraavaan.

Siis ennen kuin teemme sen, vedetään kaikki syvään henkeä, ja voitte sulkea silmänne tai mitä tahansa. Mikä viesti teillä on? Ja kaikille teille jotka katselette, sama asia, koska voisitte olla täällä edessä jonain päivänä.

Teemme videon. Kirjat eivät kai ole muodissa nykyään. Siis normaalisti sanoisin, että kirjoitetaan kirja, mutta jesus, se vie ikuisuuden, köhöm, joten teemme videon "Viestejä mestareilta", alaotsikkona "Vastaheränneille ihmisille".

Viestejä mestareilta.

Siis mitä jakaisitte heidän kanssaan tästä matkasta? Mikä neuvo teillä olisi annettavana heille tulemisesta Oivaltamiseen? Miten tiivistätte sen, pidätte sen selkeänä ja lyhyenä?

Minkä viestin haluaisitte jakaa? Ja tämä on todellinen lahja heille. En tiedä, miten monta päädymme laittamaan tälle videolle, ja sitten voimme tehdä siitä kirjan. Tota, se on hyvä idea. Teemme siitä sitten kirjan. En tiedä, miten monta päädymme tekemään näitä, mutta luultavasti teemme tätä vaihtelevasti vuoden ajan, ja sitten oikeaan aikaan julkaisemme tämän, laitamme sen ulos.

Vetäkää syvään henkeä. Mikä viesti teillä on niille, jotka ovat nyt vasta tulossa heräämiseensä?

Okei. Siis rakas Linda, vapaaehtoisia, nostamalla kättä.

LINDA: Hänellä on käsi ylhäällä.

ADAMUS: Ai, meillä on jo.

LINDA: Hänen kätensä on jo ylhäällä.

ADAMUS: Okei, nostamalla kättä, ja jos ei ole käsiä, niin teemme muutaman. Hyvä.

SART: Hei, shaumbrat!

ADAMUS: Ole hyvä ja istuudu.

SART: Mitä meille kuuluu tänään? Hyvä nähdä teitä. Hyvä olla täällä kanssanne. Suurin asiani kerrottavaksi uusille ihmisille, jotka tulevat mukaan, on: älkää uskoko sitä hevonpaskaa, jota toiset yrittävät kertoa teille. Pitäytykää itsessänne. Teillä on silloin asiat paljon paremmin matkan varrella, ja elämä on vähän helpompaa teille. Rakastan hengailla tämän ryhmän kanssa. Jos päätätte tulla mukaamme, teillä on paljon parempi elämä (naurua). Ehkä. Hengailkaa kanssamme, rakastakaa toisianne ja nauttikaa elämänne viimeisistä osista täällä. Nauttikaa täällä kaikesta, mistä voitte. Kiitos. Ja saakaa kaikki lahjat, joita voitte (lisää naureskelua).

ADAMUS: Hyvä. Kiitos, kiitos (taputuksia). Ole hyvä. Jonkun täytyi rikkoa jää tässä. Nyt saatatte ihmetellä: "Mitä ihmettä nämä ihmiset ajattelevat, kun joulupukki istuu siinä tämän viestin kanssa?" (Naurua Sartin joulupukkiasusta) Mutta minulla on tapa käsitellä se.

ALAYA. Olen halunnut sanoa tämän pitkän aikaa. Olen Alaya, Heili nahe, Rolena, energiatietoisuuden mestari, helposti ja sujuvasti, ja on ollut helvetinmoinen elämä. Suosittelisin uusia ihmisiä ottamaan tukun paperinenäliinoja, koska on paljon itkemistä. Otan monia kylpyjä ja vain itken. Tunnen, että joskus täytän ammeen kyynelilläni sen vuoksi, mitä tunnen. Suosittelisin vain, että olet uskollinen itsellesi. Minulla on ollut monia ajanjaksoja elämässäni.

(Hän pitää tauon)

Minulla on ollut monia, ja monia on tulossa, ja vain sallin niiden kehittyä. Ole totuudenmukainen itsellesi. "Heili nahe" merkitsee Havaijin kielellä luottamusta. Luota Itseen. Luota Itseen. Parhaaseen ja tärkeimpään ihmiseen. Paras ystävä jonka voit saada, on Itse. Luota itseesi. Kiitos. Mahalo (taputuksia).

JULIE: Vaikka mikä olisi, jatka eteenpäin. Jatka jalkojesi liikuttamista, ja se on siinä. Pääset perille. Ja pääset perille itsesi vuoksi (taputuksia).

LUCRETIA: Hei. No, yhtenä päivänä heräät ja ajattelet: "Onko jotain enemmän? Mitä tapahtuu?" Ja sitten oivallat, että *on* jotain enemmän. Ja sitten laitat itsesi siihen draamaan, että kärsit ja

tunnet, etteivät toiset ymmärrä sinua, ja sitten alat etsiä lisää informaatiota. Ja sitten aivan yhtäkkiä oivallat, että koko elämäsi sinä olet ollut se, mitä olet etsinyt. Ja löydät huumoria siitä, mitä tapahtui, koska palaat takaisin ja oivallat sitten, että tuo suuri draama josta tulit, ei ollut mikään iso juttu ja olit kuolemassa tyhjän vuoksi. Niinpä sitten laitat itsesi tähän paikkaan, jossa sanot: "Minun täytyy löytää huumoria siitä, mitä minulle tapahtuu tällä hetkellä ja nauttia siitä ja nauraa sen kanssa." Ja sen minä tuon omaan elämäni, tanssien ja nauraen. Siis nauti polusta, koska se ei ole helppo (hän naureskelee). Kiitos (taputuksia).

SUE: Nyt olen sanaton. Mieleeni tuli, että ensimmäinen roolisi tässä elämässä vastaheränneenä yksilönä on paljastaa se Itsen rakkaus, joka on sisälläsi. Se on aina ollut siellä ja tulee aina olemaan siellä, ja tämä rakkaus elättää sinut hyvinä aikoina – joo, niitä on joitain – ja rankempina aikoina. Mutta se tekee sen. Rakasta vain itseäsi. Kiitos (taputuksia).

MARY SUE: Meillä on sanonta, että lasi on puoliksi täynnä tai puoliksi tyhjä, ja yritämme koko ajan tehdä lasista puoliksi täyden, toisin sanoen on positiivinen perspektiivi. Toisaalta minä en ole ollut tyytyväinen lasin olemiseen puoliksi täynnä. Minun täytyi täyttää se kokonaan. Niinpä huomaan, että olen kuluttanut suurimman osan elämästäni tuomiten jokaisen hetken, joka minulle tapahtui, hyväksi tai huonoksi. Jossain matkan varrella kehitin filosofian, että jos minulle tapahtui jotain huonoa, jotain hyvää olisi tuloksena tuosta huonosta tapahtumasta, ja etsin sitä. Sanoisin, että minulta meni puolet elämästä ohi tämän vuoksi. Yhtenä päivänä heräsin peloissani. Minulla ei ollut aavistustakaan miksi, ja makasin vain siinä ja sanoin: "Nautin tästä pelontunteesta". Tarkoitin, että eikö tämä ole uskomatonta? Minulla ei ollut aavistustakaan, miksi pelkäsin. Viha. Se todella saa liikkeelle, ja nautin tavallaan tuosta vihaenergiasta. Siis, "Tunne tuomitsematta, mitä tunnet" olisi minun perspektiivini. Kiitos (taputuksia).

JOEP: On miehiäkin (muutama naurahdus). Et tapaa monia heitä – enimmäkseen on naisia tällä matkalla, mutta on meitä joitain. Eikä tuo matka ole kovin erilainen. Tiedä vain, että olet jo asettanut tuon polun ja kylvit kristalleja matkan varrelle. Tapaat oikeat ihmiset. Sinun täytyy törmätä tilanteisiin, joihin sinun täytyy törmätä. Jatka vain hengittämistä. Tunnet joskus eksyneesi, etkä tiedä, mihin kääntyä. Jatka vain hengittämistä ... (hän pitää tauon). Ja tiedä, että kaikki tulee olemaan hyvin sinulla. Kiitos (taputuksia).

JUAN JOSE: Olen ollut shaumbroissa, tässä organisaatiossa viisi vuotta. Pysyn vain täällä, ei sääntöjä, ei sopimusta, ei maksuja. Olen vapaa. Olen vapaa. Puhun nyt omalla kielelläni.

Para las personas que estén escuchando o que llegue este video a sus manos, tengan la seguridad que no es por obra de la casualidad, es por alguna razón muy especial, como hace 5 años encontré por primera vez un video del Maestro Adamus y estoy aquí. No sé lo que buscaba, no sé lo que perseguía, pero ahora estoy convencido de que lo que buscaba era una vida simple, sin complicaciones, aceptando la vida como es y aprendiendo a vivir con alegría. Cuesta llegar, me costó más de 20 años en la búsqueda encontrar esta hermosa organización. Si llegas, no te debilites, es lo más hermoso que he podido encontrar en mi vida.

(Käännös: Te jotka kuuntelette tai katselette tätä videota jossain kohtaa, ei ole sattumaa, vaan hyvin erityisestä syystä löysin viisi vuotta sitten ensimmäistä kertaa mestari Adamuksen videon. Olen tässä. En tiennyt, mitä etsin tai mitä tavoittelin. Mutta nyt on selvää, että jahtasin yksinkertaista ja mutkatonta elämää, hyväksyen elämän sellaisena, kuin se on, ja oppien elämään ilolla. Etsin yli kaksi vuotta löytääkseni tämän upean organisaation.)

(Yleisö taputtaa)

LESLIE: Minulla on hyvin yksinkertainen ajatus jaettavana, mutta jos voit pitää sen sydämessäsi, se muuttaa elämäsi, ja se on: et ole koskaan tehnyt mitään väärää, et koskaan. Vaikka ajattelisit mitä, vaikka uskoisit mitä, vaikka tuntisit mitä. Et ole *koskaan* tehnyt mitään väärää (taputuksia).

JOANN: Hei, kaikki. Sydämeni on täynnä rakkautta tällä hetkellä. Viestini sinulle on: älä hikoile pienistä asioista. Älä. Kaikki selviää. En laske leikkiä. Ja tiedän, että ajattelet planeetan menevän päin persettä, mutta on myös paljon hauskaa. Pidä hauskaa. Pidä hauskaa joka päivä, kun nouset ylös, vaikka ketä olisi ympärillä. Kuka välittää, mitä ihmiset ajattelevat? Pidä hauskaa. Okei? Rakastan teitä kaikkia (taputuksia).

SHANG: No, ensinnäkin kertoisin sinulle, että pysähdy, käänny ympäri ja juokse karkuun (vähän naureskelua), mutta luultavasti et kuuntele minua. Siis no, se on okei. Yritä nauttia elämästä mahdollisimman paljon, koska jos oikeasti valitsit tämän polun, sinulle tapahtuu asioita, joita et ehkä ymmärtäisi nykyperspektiivistä. Tai huomaat, että jos todella tietäisit sen asian, mikä tapahtuu sinulle, sanoisit ehdottomasti "ei". Mutta salli vain itsesi ja luota itseesi, avautuaksesi eri mahdollisuuksille. Silloinkin kun huonoja asioita tapahtuu, siinä on viisautta, jonka voi löytää. Vaikka sinun täytyisi taistella karhua vastaan kahden lapsen pelastamiseksi ja katkaisit siinä jalkasi, kaikki on silti ok, mikä muuten tapahtui minulle (muutama naurahdus, ja taputuksia).

CECILIA: Hei, kaikki. Ensinnäkin on todella mahtavaa olla teidän kaikkien kanssa. Minulla on sanottavana, että luottakaa itseenne ja tehkää siitä mahdollisimman positiivista. Ja lisäksi, siitä tulee mielenkiintoisempaa matkan varrella. Siis pysykää vain mukana, ja on mahtavaa olla osa tätä, ja kiitos teille. Kiitos (taputuksia).

SILVIA: Hei kaikki. Haluaisin sanoa, että tämä ei ole helppo polku, mutta se ei ole vaikeakaan, koska voit myös oivaltaa, että on hyvin kiitollisia hetkiä itsesi kanssa. Vaikka ihmiset ajattelevat, että olet hullu, ja vaikkeet tietäisikään sitä nyt, sinäkin uskot vielä niin, mutta sinä et ole. Siis pysy siinä. Jatka eteenpäin, koska lopussa on täytyminen. Tunnet, että olet kokonainen. Etsit tavallaan jotakuta ulkopuoleltasi. Jotakuta, kenties enkeliä. Mutta havaitset, että sinä olet tuo enkeli ja sinä olet se, jota etsit. Siis ihmiset kertovat sinulle paljon asioita. Hymyile vain – se on rankkaa, usko minua, se on rankkaa – ja ole totuutesi kanssa. Siinä kaikki (taputuksia).

KRISTINA: Hei kaikki. Minä olen mitä olen, Kristina, ja haluan jokaisen teidän mestarin vetävän syvään henkeä siihen äärettömyyteen, joka olette, koska tämä on mitä uskomattomin matka, jolla olet nyt. Olet herännyt, ja mitä sinä teet? Sinä itse asiassa opit. Ymmärrät, kuka olet, ja sen myötä ymmärrät, miten olet äärettömyytenä fyysisessä todellisuudessa ja menet sen yli, saadaksesi uskomattomia unelmia ja ilmentääksesi tämän intohimosi uskomattoman ulottuvuuden, että elät fyysisessä maailmassa, ja sitten todella teet sen. Ja tätä polku Oivaltamiseen on, äläkä koskaan sano "En tiedä". (Vähän naureskelua) Niin se on. Kiitos paljon. Kiitos (taputuksia).

AMBAYA: Hei. Siis, vuonna 1979 sain opetuksen hindi-perinteistä ja siinä sanottiin: "Jumala elää sisälläsi sinuna. Mene kokemaan se. Mene löytämään, mitä se merkitsee." Ja tämä kokemus Adamuksen kanssa on ollut kuin johtaja minulle, että olen kyennyt todella kokemaan tämän, ja viime keskustelut energiasta ovat todella räjäyttäneet koko asian auki. Siis kiitos kovasti (taputuksia).

LINDA: Minä vain tiesin sen.

SHAUMBRA 1 (nainen): Olen kuin ujoin ihminen ikinä.

LINDA: Ai jaa, pärjät sitten hyvin.

SHAUMBRA 2: Hei. Veikkaan, että se mitä olen ajatellut ja mitä minulla on sanottavana, on olla tietoinen. Tietoisuus tulee ystävällisyyden kera ja kyeten olemaan vain hetkessä, hetkessä hyväksyen kaiken, kaikki ihmiset. Kun olin Meksikossa monta kuukautta, minusta tuntui, että halusin vain olla auki ja tietoinen ja läsnä. Vain läsnäoloa. Ja luulen, että se on osa ... Itse asiassa parasta mitä voit tehdä, on olla läsnä ihmisille. Siis kiitos. Minä vapisen (taputuksia).

ADAMUS: (Tadille) Anna palaa (Adamus kuiskaa jotain Lindan korvaan). Kerroin rakastavani häntä.

TAD: Hei (joku sanoo "hän juoksee karkuun", ja yleisö nauraa).

ADAMUS: (naureskellen) Aloita uudestaan.

TAD: Hei, kaikki. Minulla on pari asiaa sanottavana. Yksi on, että kun tiedät olevasi tällä polulla, mitä useimmat meistä eivät tienneet aikanaan, sinulla on mielestäni iso etulyöntiasema siinä, että pystyt vain sallimaan sen, kun asioita iskee sinuun, kun kaadut, kun päällesi ajetaan. Se on ok. Olet jätekaivurin paskassa, ja vedät vain itsesi ylös, ja se on ok. "Minä sallin." Ja jatkat vain eteenpäin. Tiedä vain, että se on osa tätä mahtavaa, kamalaa, hauskaa, surullista, huvittavaa Oivaltamismatkaa (taputuksia).

MARC: Voit kamppailla ja voit ajatella, kuin et uskoisi sitä. Mieliesi juoksee miljoona mailia tunnissa, mutta päästä siitä irti. Salli (taputuksia).

ADAMUS: Viimeinen kutsu. Onko ketään muuta? Viimeinen kutsu.

LINDA: Sinun täytyy mennä tuonne ylös.

ADAMUS: Joo, ole hyvä. Tämä on show-bisnestä (muutama naurahdus).

SHAUMBRA 2 (nainen): Lakkaa ottamasta kaikkea niin vakavasti (hän naureskelee, ja taputuksia).

ADAMUS: Hyvä. Ketään muuta, ennen kuin päätämme tämän osion? Ketään muuta? Hyvä, hyvä.

SART: Crash!

LINDA: Odota, odota. Minulla on täälläkin yksi.

ADAMUS: Okei. Ole hyvä.

DAVE (Crash): Tämä on lyhennelmäversio. Mistä siinä kaikessa on kyse? Kokemisesta ja laajentumisesta tuomitsematta. Se on siinä. Kiitos (taputuksia).

HENRIETTE: Sanon, puhuttuani 5-vuotiaalle itselleni, että sinua rakastetaan etkä ole yksin. Itsesi syleilee sinua kaikesta ajasta, koko ikuisuudesta. Sinua rakastetaan, etkä ole *koskaan, koskaan* yksin (taputuksia).

ADAMUS: Hyvä, ja kiitos kaikille jotka osallistuivat, ja kaikille teille muille jotka lisäsitte energianne tähän. Teemme lisää tätä. Koostamme jotain. On itse asiassa hyvin mielenkiintoista, että oikeaan aikaan julkaisemme tämän niille, jotka tulevat heräämiseen. Ja heitä tulee. Heitä on paljon. Heitä on paljon, ja se on suurelta osin iso syy, miksi olette täällä.

Olin vähän huolissani, kun ajattelin tämän osion tekemistä tänään. Se on vähän erilaista, kuin normaalisti teemme. Olin huolissani, että saisimme Oscar-gaala-puheen: "Ensin haluan kiittää äitiäni ja isääni ja ..." ja sitten käydään läpi luetteloa, ja "ja tietysti Adamusta ..." ja tiedätte mitä kaikkea, mutta meillä ei ollut sitä. Sitten olin huolissani, että saisimme paljon "pulauttelua", eli heittelisitte kliseitä, joita olette kuulleet. Mutta itse asiassa emme saaneet paljon sitä. Tunsin tässä, että se mitä teistä tuli, oli hyvin, hyvin vilpítőntä ja aitoa, aitoja juttuja joita tunnette tässä kohtaa. Ja teille jotka olitte täällä edessä, niin ensinnäkin hämmästyitte sitä, miten hyvältä näyttätte videolla (vähän naureskelua). Kyllä, oikeasti. Katsotte sitä ja sanotte: "Se olin minä" (ilmehtien ylpeästi). (Lisää naurua) Kyllä, näyttätte todella hyvältä videolla. Joo, joo (Adamus naureskelee) Pidän siitä.

Ja toiseksi, tiedän, että melkein kaikki teistä ajattelivat: "Voi ei! Se mitä sanoin, oli typerää", tai "En muista, mitä sanoin." Oivallatte myöhemmin, että se ei kuulostanut typerältä eikä kyse ollut vain sanoista, vaan laitoitte todella energianne siihen ja sydämenne siihen, ja se vaikuttaa enemmän kuin mikään.

Siis, jatkamme tätä – kun kuljemme ympäri maailmaa ensi vuonna. Jatkamme tätä, mutta maadoitimme sen tässä. Aloitimme sen tästä.

Merabh

Hyvä. Syvään henkeä, ja siirrytään loppu-merabhiimme. Tiedän, että jotkut teistä haluavat vain saada juomia ja ruokaa nyt, mutta lopetetaanpa tämä shoud-vuotemme yhdessä. Lopetetaan se tällä merabhilla. Laitetaan vähän musiikkia, kiitos.

(Musiikki alkaa)

Haluan teidän tätä tehdessänne myös ajattelevan – teidän jotka tulitte tänne eteen tai jotka ajattelitte sitä, monet teistä ajattelivat: "Mitä sanoisin, jos menisin tuonne eteen?" – että sen sanominen niille, jotka ovat heräämässä, on toissijaista. Sanoitte sen itsellenne. Todellisuudessa sanoitte sen itsellenne. Muistakaa omat sananne. Noudattakaa omaa neuvoanne.

Vain sallikaa. Se on iso ... Nimittäin jos kaikki se tiivistetään, se on sallimista. Rentoutukaa Oivaltamiseenne. Se tapahtuu. Kun olette törmänneet heräämiseen, rentoutukaa Oivaltamiseenne. Ihminen ei tee sitä, sen ei tarvitse tehdä sitä. Eikä ihminen välttämättä edes halua tehdä sitä, mutta nyt voitte rentoutua siihen.

Teillä oli melko rankkaa. Itse asiassa teillä oli todella rankkaa. Niillä jotka tulevat teidän jälkeenne, ei ole niin vaikeaa.

Menitte itsenne reunalle, mielenne rajoille ja sen rajoille, mitä luulitte voivanne mitenkään kestää.

Hyvin monet elämänne osat ehdottomasti pirstoutuivat. Suhteet, työpaikat. Monilla teistä se vaikutti terveyteen.

Mutta sitten kyse oli vain sisäisestä maailmastanne, miten se käännettiin nurinpäin ja ylösalaisin, ja kuten Marc sanoi, oli tuo jatkuva mieli. Mieli vain suolsi paskaa ja lisää paskaa ja sitten lisää paskaa tuon paskan päälle. Ja mieli vain suolsi ja suolsi, eikä sitä melkein voi sulkea. Se näyttää alkaneen elää omaa elämäänsä, eikä se ole hiljaa *koskaan*. Mutta sitten se tekee sen. Sitten se vain hiljenee.

Sitten se vain hiljenee. Voitaisiin sanoa, että se on uuvuttanut itsensä.

Kenties se tunsu jotain. Kenties se tunsu tämän oivaltaneen Itsen tulevaisuudesta, joka on itse asiassa aivan tässä. Kenties se tunsu, että Oivaltaminen tulee. Ja sitten se vain hiljenee.

Voi, on aikoja, jolloin haluaisitte, että voisitte vain hajottaa tuon mielen. Lopettaa kaiken tuon ajattelun, huolissaan olemisen. Se on melkein pakkomielleistä, addiktoivaa. Kaikki tuo höpötys, kaikki noiden muistojen kaivaminen menneisyydestä, kaikki nuo haamut. Ja mieli jatkaa taistelua kaikkia näitä asioita vastaan, yrittää selvittää niitä ja tulee aina vain enemmän ja enemmän pakkomielleiseksi.

Ja sitten se kaikki hiljenee. Ei siksi, että yritätte saada sen hiljenemään, ei siksi että mieli yrittää saada itsensä hiljenemään. Mieli ei osaisi tehdä sitä. Se vain hiljenee.

Se on tavallaan, kuin ilmassa olisi melkein ihmetystä, taikuutta.

Hyvin monet teistä tulevat siihen tänä vuonna, 2020.

2020, kuin näkökyvyn, täydellisen näkökyvyn, täydellisen tasapainon, harmonian ja symmetrian vuosi. Ja jälleen kerran, *ei siksi* että on vuosi 2020. Tarkastelen sitä todellakin toisella tavalla. Te teitte siitä vuoden 2020. Se ei tehnyt teitä.

Niillä jotka tulevat teidän jälkeenne, on paljon helpompaa. Heillä on teidän sananne. Heillä on teidän tietoisuutenne. He menevät sen kaiken läpi paljon nopeammin ja paljon helpommin.

Heillä on edelleen vastoinkäymisiä, kyllä. Se on edelleen julmaa monin tavoin, mutta ei ole mitään muuta ryhmää – haluan teidän todella tuntevan tämän nyt – ei tule mitään muuta ryhmää, mitään muita yksilöjä joilla se on yhtä rankkaa ja yhtä julmaa, kuin se oli teillä. Ei muita.

(Tauko)

Silloin kun on etunenässä ja ottaa johdon, kun menee ensimmäisenä tietoisuuteen, energioihin ja kokemuksiin, on aina vaikeinta, mutta myös palkitsevinta. Millään muulla ihmisryhmällä ei koskaan ole yhtä vaikeaa kuin teillä. Haluan teidän tunnistavan sen. Haluan teidän antavan tunnustusta sille, mitä olette tehneet, ja halaavaan itseänne oikeasti.

(Tauko)

Älkää olko huolissanne – jotkut teistä ajattelevat: "No, eikö se ole tavallaan egoistista?" Ei, se ei ole. Minusta on todella tärkeää nyt tämän vuoden lopussa, tultaessa vuoteemme 2020, todella tunnustaa se. Millään muulla ryhmällä ei ole yhtä vaikeaa.

Olette viitoittaneet tietä. Olette murtautuneet ajattelutapojen läpi, jotka tuntuivat melkein rikkomattomilta.

Olette murtautuneet lasikattojen ja henkisten kattojen läpi, jotka olivat melkein läpäisemättömiä.

Olette murtautuneet valtavien pelkojen läpi.

Kun se on tehty, muille jotka tulevat jälkeenne, on tavallaan malli, vaikka heillä on oma polkunsä. On jo viitoitettu tie, jota kulkea tuolle puolen.

Minusta on todella tärkeää nyt, kun päätämme tämän vuoden, tämän vuosikymmenen ja kun tulemme Oivaltamiseen, antaa tunnustusta itsellesi siitä roolista, jota olet esittänyt, ja siitä mitä olet tehnyt. Ole kiltti ja tee se.

Sen tekemisestä ei tule suurta palkintoa. Ei tule taloudellista korvausta. Et saa erikoispaikkaa, erityislaatuista paikkaa Ylösnousseiden mestareiden klubilla, kun lopulta pääset sinne. Mutta sisälläsi on tämä tunnustus, tunnustus siitä, että kuulit kutsun Tobiakselta vuosia sitten, kenties minun tullessani, ja tulimme yhteen tavallaan ryhmättömällä tavalla, tavallaan muodostimme löyhän – joku voisi sanoa – kaikenkarvaisen/monenkirjavan pian-mestareiksi-tulevien ryhmän, ja kävit läpi joitain kaikkein rankimpia kokemuksia. Ja hyvin paljon siitä ei ollut sinun, mutta otit ne itsellesi.

Halusin nuhdella teitä useammin matkan varrella sen ottamisesta itsellenne, mikä ei ollut teidän, murtautumisesta muurien läpi, jotka eivät olleet oikeasti teidän. Halusin todella nuhdella teitä enemmän. Sitten oivalsin monta vuotta sitten, että itse asiassa te valitsitte tämän. Te halusitte sitä. Tarkoitan, että ette tehäksenne asioista vaikeita, vaan halusitte murtautua esteiden läpi, jotka eivät edes olleet teidän, jotta voisitte tehdä kaikkien muiden matkasta vähän helpomman.

Niinpä tavallaan lopetin sen. Osoitin sen teille ja sanoin: "Suurin osa tästä ei ole teidän" – 92 prosenttia ei ole teidän – mutta lakkasin ojentamasta teitä siitä, koska oivalsin, että siksi te olette täällä. On esteitä, on muureja, on sokkeloita ja on umpikujia. On paljon asioita tiellä mentäessä Oivaltamiseen. Kyllä, se on luonnollista, mutta tiellä on paljon asioita.

Löysitte tavan murtautua niiden läpi, päästä niiden läpi.

Haluan teidän antavan nyt itsellenne kunnian myös siitä.

Väittelen tietysti edelleen siitä itseni kanssa ja aina voitan, mutta väittelen edelleen itseni kanssa: "Olisiko minun pitänyt panna teidät enemmän koville niiden asioiden ottamisesta itsellenne, jotka eivät olleet oikeasti teidän? Olisiko minun pitänyt sanoa: 'Tässä on salaisuus. Nämä asiat eivät ole teidän. Älkää ottako niitä itsellenne.' Vai olisiko minun pitänyt sanoa: 'Katso, mitä he tekevät. He ottavat itselleen massatietoisuutta. He ottavat itselleen esi-isien karmaa. He ottavat itselleen jumiutuneita energioita. He ottavat itselleen kansojen ja uskontojen ja ryhmien haavoja.'" Siis antakaa itsellenne kunnia sen ottamisesta itsellenne, mikä ei ollut teidän.

Kai ole iloinen, että en pistänyt teitä koville ja annoin teidän ottaa ne itsellenne. Koska tiedän, että siitä tulee yksi merkityksellisimmistä asioista, jonka otatte mukaan lähtiessänne tältä planeetalta.

Se on todellinen lahja, jonka annoitte itsellenne.

Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä yhdessä, ja vain tunnetaan sitä hetki. Millään muulla ryhmällä ei koskaan ole yhtä rankkaa.

Antakaa itsellenne tunnustusta siitä, mitä olette tehneet, myös niiden asioiden ottamisesta itsellenne, jotka eivät olleet teidän. Olette kaikki syylittyneet siihen, jokainen teistä. Vaikka luulitte sen olevan teidän, vaikka edelleen väitätte, että se oli teidän, niin se ei ollut. Koskee jokaista teitä.

(Tauko)

Nautitaan hetki tuosta hiljaisuudesta, rauhallisuudesta.

(Tauko)

2020 on edessä, ja paljon Oivaltamista tapahtuu tässä Shaumbra-maassa.

Asiat tietysti muuttuvat. Nimittäin Crimson Circle, se miten teemme asioita, mihin fokusoidumme. Puhun edelleen paljon uudesta suhteestanne energiaan, paljon fysiikasta – tarkoitan *oikeasta* fysiikasta, siitä miten energia toimii. Ja muuten, katselkaa omaa planeettaanne. Tulevana vuotena tulee pari suurta läpimurtoa, kaikki energiasta. Teorioita tietysti, mutta merkittäviä uusia teorioita. Vie muutaman vuoden todella käydä tuo prosessi läpi.

Mutta katsokaa, miten se mitä te teette, on tavallaan rinnakkain niiden muiden asioiden kanssa, joita tapahtuu maan päällä. He ajattelevat energiaa voimana, työntönä, polttoaineena, sen tyyppisinä asioina, ja he puhuvat näiden läpimurtojen myötä siitä, miten se muuttaa radikaalisti tätä planeettaa tulevina vuosikymmeninä.

Katsokaa, miten he puhuvat siitä ja miten te käytte läpi omia energiamuutoksianne. Radikaaleja löytöjä itsestänne, energiasta, tietoisuudesta ja siitä, miten se toimii. Katsokaa, miten sillä mitä te käytte läpi, on rinnakkainen tai symbolinen ilmentymänsä tällä planeetalla. Se ei ole sattumaa.

Kun näistä uusista teorioista, läpimurroista puhutaan ja luette niistä, tavallaan nauratte itsekseenne ja sanotte: "No, he vasta alkavat todella ymmärtää energiaa." Kun sitä tapahtuu, haluan teidän oivaltavan, että ihmistasolla jonkun tiedemiehen tai fyysikon jotain löytöä esimerkiksi energiasta ei

olisi tapahtunut, jos te ette tekisi, mitä teette. Piste. Sen pitäisi antaa teille vilunväristyksiä. Sen pitäisi antaa teille: "Ai, vau!"

Vedetäänpä syvään henkeä yhdessä.

Tämän päivän kauneus, kokoontumisemme kauneus, kaikki ylösnousseet mestarit jotka tulivat sisään, ne jotka katselevat Ylösnousseiden mestareiden klubilla. Vedetään kunnolla syvään henkeä shaumbroille. He asuvat muutaman korttelin päässä pääkadusta (Adamus naureskelee).

Tämän myötä, muistakaa, että kaikki on hyvin koko luomakunnassa. Kiitos. Kiitos (yleisö taputtaa).